

Roada Duhului este facerea de bine

Pentru studiul din această săptămână, citește: Ps. 51,10.11; Ioan 14,9; Rom. 3,12-20; 7,7-12; Tit 2,14; Evrei 1,2.3.

Sabat după-amiază

Text de memorizat: „Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.” (Efeseni 2,10)

În Scriptură, „bunătatea” implică nu numai să evităm să facem răul, ci și să căutăm cu tot dinadinsul să facem binele. Facerea de bine este sfințenia pusă în practică. Bunătatea este ceea ce facem; altfel, nu este „bunătate” deloc.

Cuvântul tradus prin „facerea de bine” (*agathosune*) în Galateni 5,22 denotă o bunătate activă, voluntară. Mai mult decât o trăsătură de caracter pozitivă, ea este o manifestare practică a caracterului, exprimându-se prin fapte bune.

Adeseori auzim că cineva are o „inimă bună” sau că este un „suflet bun”. Ideea aceasta stârnește multe controverse nu numai pe tărâm teologic (vezi Ier. 17,9), ci și sub aspectul realității vieții. O „inimă bună” sau un „suflet bun”, în sine, nu înseamnă nimic. Ci o „inimă bună” se descoperă prin acțiuni bune, prin fapte bune, prin acte concrete, practice, de bunătate, făcute în beneficiul altora. Intențiile bune, gândurile bune, motivele bune sunt necesare și își au rolul lor, dar în cele din urmă, bunătatea înseamnă să faci bine sau „facere de bine”. Ne amăgim singuri crezând altfel.

În Biblie, sensul cel mai profund și absolut al calității de „a fi bun” este atribuit doar lui Dumnezeu. Astfel, deși cuvântul „bun” este folosit liber, în multe circumstanțe, deși există oameni buni și oameni răi (Mat. 5,45), deși creștinii pot să facă fapte bune (Efes. 2,10), deși Dumnezeu a declarat că toate cele pe care le crease era foarte „bune” (Gen. 1,31), Isus afirmă că doar Dumnezeu este „bun” (Marcu 10,18). Doar bunătatea lui Dumnezeu este absolută. Toate celelalte sunt grade de bunătate, măsurate în raport cu acest standard absolut.

- 1. Ce ne spun următoarele texte cu privire la modul în care poate fi descoperită bunătatea lui Dumnezeu în viața noastră? Exod 33,19; Ps. 25,8; 86,5; 107,21; Naum 1,7; Rom. 8,28.**

Dumnezeu nu doar ne spune că El este bun, ci ne și descoperă acest lucru prin „facerea de bine” față de noi, în diferite feluri.

Putem să vedem bunătatea și dragostea lui Dumnezeu în creație. Chiar și într-o lume căzută, unde există suferință, boală și dezastru naturale, bunătatea lui Dumnezeu încă se descoperă în natură.

Să ne gândim la relațiile dintre oameni, la iubirea, preocuparea și grija față de ceilalți. Noi suntem capabili de aceste atitudini minunate și bune doar pentru că Dumnezeu ne-a creat cu acest potențial și a făcut acest lucru pentru că El este bun.

Sexualitatea umană, chiar dacă a fost pervertită în moduri oribile și de neimaginat, în esența ei, ea ne descoperă bunătatea lui Dumnezeu și dragostea Sa pentru ființele omenеști.

- 2. Care este cea mai mare manifestare a bunătății, cea mai mare „facere de bine” a lui Dumnezeu față de neamul omenesc? Ioan 14,9; Evr. 1,2,3.**

Care sunt căile prin care tu însuși ai ajuns să înțelegi bunătatea lui Dumnezeu? În ciuda încercărilor prin care ai trecut, cum ai ajuns să cunoști personal „facerea de bine” din partea Domnului nostru? Cum poate să se reflecte bunătatea lui Dumnezeu în viața ta? Împărtășește-ți răspunsul în cadrul grupeii, la Școala de Sabat.

Obiectivele instructorului:

La nivelul cunoștințelor: Să-i ajute pe membrii grupei să înțeleagă că faptele bune sunt indisolubil legate de întruparea, de jertfa și de revenirea lui Isus.

La nivelul sentimentelor: Să-i inspire să-și dorească binecuvântarea care vine din a le face bine celorlalți.

La nivel practic: Să-i încurajeze să se angajeze activ în a-i ajuta pe ceilalți.

Schița studiului:

I. Cunoștințe: Cum să evităm „capcanele” facerii de bine

A. Facerea de bine ne expune la două posibile pericole: mândria și mântuirea prin fapte.

1. În ce fel mândria pentru faptele bune săvârșite este o formă de legalism și de îndreptățire?
2. Faptele bune nu ne mântuiesc. Cu toate acestea, ce rol au ele în umblarea creștină?
3. Cum poate evita creștinul aceste două capcane? De ce răspunsul poate fi găsit în contemplarea jertfei lui Isus pentru mântuirea noastră din păcat?

II. Sentimente: Beneficiile facerii de bine

A. Cum anume facerea de bine venită dintr-o motivație altruistă aduce beneficii atât primitorului, cât și autorului ei?

III. Practic: Cum să-i ajutăm pe ceilalți în mod concret

A. Dumnezeu este bun. Stă scris că Isus a fost uns de Dumnezeu cu Duhul Sfânt, iar El „umbla din loc în loc, făcea bine... căci Dumnezeu era cu El” (Fapte 10,38).

1. Ce anume ne poate motiva să le facem bine altora?
  - a) În ce sens ascultarea de Lege este o faptă bună?
  - b) De ce nivel de inteligență sau de educație este nevoie pentru a te purta cu bunățate?
  - c) Ce descoperă și ce demonstrează a da un pahar cu apă, a vizita pe cineva care este singur sau bolnav sau a încuraja un copil, cu privire la cel care face aceste fapte bune?

3. Citește Romani 3,12-20. Cum vezi manifestată realitatea acestor cuvinte pretutindeni în jurul nostru? Cum o vezi manifestată în viața ta?

Una dintre realitățile triste ale vieții este aceea că există unii oameni foarte talentați, fermecători, harismatici, oameni deosebit de înzestrați și de inteligenți, pe care adesea îi etichetăm drept „buni” și care, de fapt, sunt corupți până în adâncul inimii. Ca și cuvântul *dragoste*, cuvântul *bun* poate fi folosit în mod atât de pripit și cu atâta ușurătate, fără să aibă vreo acoperire în realitate, încât își pierde adevărata semnificație. Atunci când păstrăm în minte imaginea bunătății lui Dumnezeu, putem să înțelegem mult mai bine ce este și ce ar trebui să fie, la modul ideal, bunătatea omenească, manifestată prin facerea de bine.

4. Foarte adesea, auzim oameni care nu sunt creștini spunând că ei nu înțeleg toată această teorie creștină cu privire la faptul că noi avem o natură păcătoasă. La urma urmei, nu există atâția oameni care fac lucruri bune, care manifestă bunătate, altruism și iubire necondiționată? Nu am întâlnit toți oamenii de felul acesta? Cum ai răspunde acestui argument?

Cu ani în urmă, scriitorul rus Feodor Dostoievski a scris o carte despre timpul pe care l-a petrecut într-o tabără de deținuți din Siberia, unde erau închiși unii dintre cei mai răi criminali ai Rusiei. Printre deținuți erau și cei care comiseseră unele dintre cele mai odioase și mai respingătoare crime imaginabile. Cu toate acestea, Dostoievski a scris despre faptul că, uneori, oamenii aceștia erau capabili de unele dintre cele mai frumoase acte de bunătate și de amabilitate. Ideea este aceea că până și cei mai răi oameni pot face fapte bune. În același timp, cine nu a întâlnit oameni cu adevărat buni care, aflați sub presiunea anumitor împrejurări, au ajuns să facă lucruri destul de rele?

Dar în ceea ce te privește? Ești capabil să faci fapte de mare bunătate și iubire? Nu ți se întâmplă, uneori, să faci și fapte surprinzător de rele, pline de cruzime? Ce-ți spun răspunsurile pe care le-ai dat despre tine și despre nevoia ta de Isus?

Rezumat: Faptele bune demonstrează viețuirea creștină. Făcute fără egoism, ele aduc binecuvântare atât dăătorului, cât și primitorului lor. Actele de bunătate pot să pară mici și neînsemnate în ochii lumii, dar ele sunt mari în ochii lui Dumnezeu, atunci când sunt făcute spre slava și onoarea Sa.

PAȘII ÎNVĂȚĂRII

1. MOTIVEAZĂ!

Ideea centrală pentru creștere spirituală: Bunătatea este o calitate divină demonstrată prin fapte bune, care sunt necesare pentru a-L slăvi pe Dumnezeu. Dar, din moment ce noi nu suntem buni în noi înșine, ca să putem face fapte bune trebuie să fim legați de Hristos, așa cum mlădița este legată de viță.

Pentru instructor: Adu la grupă câteva lucruri care să sugereze ceva bun, cum ar fi un fruct plin de savoare, o floare etc. Cere-le membrilor grupei să identifice care aspecte ale aceluia lucru sunt bune. Apoi, așază o oglindă în fața fiecăruia dintre cei prezenți și întreabă-i dacă s-ar descrie pe ei înșiși ca fiind buni.

De discutat: De ce ne este greu să ne socotim pe noi înșine buni? Isus a afirmat că Unul Singur este bun (vezi Luca 18,18.19). Ce s-a întâmplat, de creația lui Dumnezeu, precum fructele sau florile, este bună, iar noi suntem răi? Ce este bun și ce nu este bun, în ceea ce ne privește? Recitește Romani 3,12-20.

2. APROFUNDEAZĂ!

Pentru instructor: Desenează din timp, pe un carton mare, conturul unui copac și pregătește niște fructe decupate, de asemenea, din carton. Lipește fructele pe copac. Prezintă și o imagine cu tablele Celor Zece Porunci.

Comentariu biblic

I. De unde știm că Dumnezeu este bun?

(Recitiți, în cadrul grupei, Psalmi 34,8.)

Cea mai importantă ilustrare a bunătății lui Dumnezeu este viața lui Isus. Isus a venit să ne arate strălucirea slavei lui Dumnezeu. Cu toate acestea, El nu ni l-a descris pe Dumnezeu printr-o demonstrație scânteietoare, impresionantă, a puterii și a bogăției Sale. Doar hrănirea celor câteva mii de oameni adunați pe coasta muntelui a fost suficientă pentru a-i mobiliza pe

5. Citește Romani 7,7-12. Ce subliniază Pavel aici în legătură cu Legea? De ce accentuează el că Legea este bună?

Problema pe care mulți o au cu Legea lui Dumnezeu este o înțelegere greșită a rolului ei în cadrul Planului de Mântuire. Când mergem la medic cu o anumită suferință, înainte de a putea primi tratamentul, trebuie să ni se pună un diagnostic. Dificultatea apare atunci când oamenii confundă diagnosticul cu tratamentul. Legea lui Dumnezeu nu ne servește doar ca standard de viațuire, ci are și un rol de stabilire a diagnosticului în procesul mântuirii. Pavel declară simplu că fără Lege nu ar fi cunoscut ce este păcatul. Așadar, Legea ne pune tuturor diagnosticul de păcătoși. Fără acest diagnostic, nu avem un prea mare imbold să venim la Isus pentru a primi vindecare.

În cadrul Planului de Mântuire, Legea lui Dumnezeu este indispensabilă, deoarece fără Lege nu există păcat, iar fără păcat, nu avem nevoie de un Mântuitor.

6. În Psalmi 40,8, David scrie: „Vreau [imi face plăcere] să fac voia Ta, Dumnezeule! Și Legea Ta este în fundul inimii mele” (traducere din KJV). Și atunci, de ce unii oameni cred că păzirea Legii este o povară?

Uneori, noi privim Legea ca pe o interdicție – „Să nu...”. Și, într-un fel, este adevărat. Și totuși sunt infinit mai multe lucrurile pe care le putem face, decât cele pe care nu le putem face. Să ne gândim, de asemenea, la toate avantajele practice ale păzirii Legii. Să ne gândim la aspectele în care ea îmbunătățește calitatea vieții noastre aici și acum. Oare nu ar trebui să ne încredem în bunătatea lui Dumnezeu suficient de mult, încât să fim convinși că, dacă El interzice ceva, atunci lucrul acela nu poate fi bun pentru noi?

Tie ți se pare că păzirea Legii este o povară? Dacă da, de ce? Dacă Biblia spune că păzirea Legii este o plăcere, unde anume greșim, dacă ni se pare o povară?

oameni să-L încoroneze ca împărat. Dar Domnul Hristos nu căuta oameni care să-L urmeze din astfel de motive. Împărăția cerurilor, pe care Mântuitorul dorea ca prietenii Săi să o cunoască și să o primească, era o împărăție a inimii. „Veniți la Mine”, spune Isus. „Luați jugul Meu asupra voastră. Mâncați trupul Meu, pâinea vieții, și beți sângele Meu, viața Mea, care s-a vărsat pentru voi. Trăiți cuvintele Mele. Și Eu vă voi da odihnă și pace și plinătatea vieții veșnice.” (Vezi Mat. 11,28-30 și Ioan 6,53-58.)

Dacă Îl cunoaștem pe Dumnezeu și căile Sale bune doar din ceea ce se spune despre El, din ceea ce am auzit sau am citit despre El, dar nu am experimentat niciodată ce poate face El pentru a ne schimba personal viața prin iertarea Sa și prin harul Său înnoitor, El nu ne va putea spune altceva decât: „Niciodată nu v-am cunoscut”. Toate cunoștințele noastre teoretice, dacă nu sunt însoțite de experiență personală, nu ne vor ajuta în niciun fel să fim transformați prin puterea vindecătoare a dragostei și a bunătații lui Dumnezeu.

De discutat: Prin ce este Dumnezeu bun? Ce a făcut Isus pentru a-i ajuta pe oameni să vadă cât de bun este Tatăl Său?

– *Cum poți avea o religie practică, experimentală? Ce fel de experiențe și de experimente cu Dumnezeu pot să schimbe viața?*

II. Este Legea bună?

(Recitați, în cadrul grupei, Psalmi 19,7-14.)

Pentru instructor: Arată-le celor prezenți o imagine cu tablele Celor Zece Porunci.

Psalmii abundă în expresii de laudă la adresa lui Dumnezeu, pentru căile Sale, pentru cuvintele Sale și pentru Legea Sa. *The Message* compară Legea cu soarele, cu indicatoarele rutiere, cu o hartă a vieții, cu aurul, cu un diamant între două smaralde și cu căpșunile primăvara. Legea Sa ne încălzește inima, ne strânge laolaltă, unindu-ne viețile, și ne arată calea bucuriei. Nu există suficiente superlative pentru a descrie minunea și măreția Legii lui Dumnezeu.

Totuși există și limite ale acestei Legi, așa cum ne amintește Romani 7. Ea funcționează ca un profesor, ca o oglindă care ne arată ce este bine și ce este rău. Ea ne descrie caracterul lui Dumnezeu ca fiind bun și desăvârșit. Dar Legea nu ne poate face buni sau neprihăniți; iar Dumnezeu îi poate mântui doar pe aceia care sunt neprihăniți. Așadar, noi, ființele omenesti, care ne naștem cu o natură păcătoasă și nu ne putem face singuri neprihăniți, suntem într-o mare încurcătură. Legea nu ne poate mân-

„Poate un etiopian să-și schimbe pielea sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi, care sunteți deprinși să faceți răul?” (Ier. 13,23)

Textul de mai sus subliniază un lucru evident, legat de natura umană, și anume acela că noi nu facem schimbări cu ușurință, în special atunci când este vorba despre aspectele rele ale caracterului nostru. (Întrebați-i pe majoritatea celor căsătoriți cât de ușor este să faci anumite schimbări la partenerul tău de viață!) Având în vedere lucrul acesta, poate că ne este mai ușor să înțelegem de ce conceptul biblic al facerii de bine este infinit mai profund, iar folosirea lui, mult mai restrânsă decât în practica lumii. Rosta Duhului care este facerea de bine are de-a face cu cele mai launtrice aspecte ale vieții noastre, implicând fiecare gând, cuvânt și acțiune ale unei persoane evlavioase. Aceasta înseamnă ca motivele să fie corecte, înainte de a putea cataloga o faptă ca fiind „bună”. Înseamnă că la acea persoană bună facerea de bine izvorăște dintr-o consacrare deplină și dintr-o dragoste adevărată pentru Dumnezeu.

7. Citește Psalmi 51,10 și Psalmi 119,9. Care este mesajul acestor texte în legătură cu modul în care putem să devenim „buni” și să facem binele?

8. Compară textele de mai sus cu ceea ce spune Pavel în Romani 7,18. Ce legătură există între ele și declarația apostolului?

În capitolul 7 din Romani, Pavel își exprimă dezamăgirea că, în ciuda celor mai bune intenții ale sale, nu găsește în sine puterea de a face binele (vers. 18, 19). Dar în capitolul 8, versetele 1-4, el dezvăluie secretul creștinului pentru a depăși această dilemă. Care este acesta? Discutați ce înseamnă să „trăim... după îndemnul Duhului”? Cum se realizează acest lucru?

Este bine să recunoaștem că suntem păcătoși, că avem nevoie de har și că faptele noastre bune nu ne pot mântui. În același timp, de ce trebuie să avem grijă să nu folosim această învățătură ca pe o scuză pentru a trăi după îndemnul firii pământești? Ți se întâmplă și ție să faci astfel? Dacă da, de ce o astfel de atitudine ne conduce pe un teren foarte periculos?

tui. Avem nevoie de un Mântuitor, care să poată satisface cerințele Legii pentru noi și în noi.

De discutat: Cum ne mântuiește Hristos? De ce El este Singurul care o poate face?

III. Planul lui Dumnezeu pentru noi

(Recitați, în cadrul grupei, Ioan 15,1-7.)

Asemenea unui măr, și noi am fost creați să aducem roade. Am fost destinați să facem fapte bune; dar singuri, prin noi înșine, nu putem face nimic bun și, cu siguranță, nu putem aduce roade bune. Din moment ce prin noi înșine nu putem face nimic bun, noi trebuie să rămânem în Hristos. Atunci când unim slăbiciunea noastră cu tăria Lui, goliciunea noastră cu plinătatea Lui, atunci putem avea în noi gândul care era în El. Aceasta nu este o legătură ocazională, ci legătura noastră cu viața lui Hristos, cu tăria Sa și cu puterea Sa de a aduce roade trebuie să fie la fel de continuă ca și seva care curge neîntrerupt din rădăcină către vârfurile mlădițelor.

Uneori suntem și noi asemenea acelor copaci care arată sănătoși și au frunziș bogat și care te-ai aștepta să fie plini de roade, dar nu au deloc. Iar aceasta este o situație gravă: despre smochinul neroditor se spune că „se fălea cu ramurile lui pretențioase în fața cerului” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 4, pag. 614. Există o lucrare anume pe care Dumnezeu o așteaptă din partea noastră. În această privință, nu putem spune: „Ei bine, am vrut să o fac, am încercat, aș fi putut, dacă...”. Dumnezeu a pregătit totul în cer și pe pământ, pentru ca noi să aducem roade.

Pentru instructori: Distribuie desenele cu copacul și fructele decupate pentru fiecare membru al grupei. Apoi, cere-le să scrie pe acele fructe numele roadelor spirituale – în acest caz, calitățile caracterului – pe care doresc cel mai mult să le manifeste în viața lor și apoi să le lipească pe ramurile copacului.

De discutat: Care este lucrarea specială pe care ți-a dat Dumnezeu să o îndeplinești pentru El? Cum poți aduce această roadă pentru El?

3. APLICĂ!

Pentru instructor: Luați-vă timp, în cadrul grupei, să faceți o listă cu diferiți oameni din Biblie care au fost recunoscuți pentru faptele lor bune. După ce ați făcut această listă, împărțiți-o în două: cei care au făcut fapte bune dar vor fi pierduți și cei care au făcut fapte bune, și vor primi aprobarea Domnului Hristos.

Deși nu se poate spune că suntem mântuiți prin fapte, se poate spune că noi, ca niște copii ai lui Dumnezeu, răscumpărați prin sânge, suntem mântuiți pentru ca viețile noastre să poată da pe față fapte bune. Isus a arătat că, așa cum un pom este cunoscut după roadele lui, și noi vom fi cunoscuți după viața pe care o trăim. Isus duce importanța faptelor bune un pas mai departe, atunci când declară că cei care nu fac fapte bune nu vor fi primiți în Împărăția cerurilor (vezi Mat. 25,41-46).

9. Citește Efeseni 2,10 și Tit 2,14. Ce mesaj comun conțin aceste texte și de ce acesta este atât de important pentru oricine poartă numele lui Hristos?

Oameni fiind, toți suntem păcătoși; toți am încălcat Legea lui Dumnezeu și avem nevoie de un Mântuitor. În același timp, în Biblie avem făgăduința că, dacă ne predăm lui Isus, dacă alegem să trăim după îndemnul Duhului și nu după îndemnul firii pământești, putem să fim biruitori și să trăim o viață care să reflecte bunătatea lui Dumnezeu. Putem trăi, așa cum spune Pavel, „o viață nouă” (Rom. 6,4), pentru că, așa cum, prin credință „am fost îngropați” împreună cu Hristos, „prin botezul în moartea Lui” (Rom. 6,4), în același fel ne putem socoti „morți față de păcat și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru” (Rom. 6,11).

Noi putem să fim „buni” în sensul biblic al cuvântului: nu „buni” ca și când am merita mântuirea, ci „buni” în sensul că inima noastră, motivațiile noastre și faptele noastre descoperă lumii realitatea Dumnezeului pe care susținem că Îl slujim. Firește că lucrul acesta cere moartea eului, cere dispoziția de a sluji altora, cere o luptă zilnică împotriva firii pământești și o inimă smerită în pocăință, atunci când cădem; dar noi putem și trebuie să trăim credința pe care mărturisim că o avem.

În ce măsură beneficiazi de făgăduințele unei vieți creștine de biruință? Ce te împiedică să ai parte de ceea ce este al tău, de ceea ce ți-a fost oferit cu un preț atât de mare?

Aplicație practică: Compară și pune în contrast Matei 7,21-29 și Matei 25. Ce face deosebirea între cei care fac fapte bune, dar pe care Dumnezeu nu-i recunoaște și cei care Îi slujesc lui Hristos prin faptele bune pe care le fac față de cei din jur? Meditează asupra acestui pasaj: „Domnul pretinde puterea creierului, a oaselor și a mușchilor, dar prea adesea acestea sunt reținute de la El și date lumii.” – Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 4, pag. 613. Ce fel de fapte bune facem noi care sunt date lumii, în loc să fie dedicate slujirii lui Dumnezeu?

Mărturie personală: Cum îți poți folosi propria experiență cu Dumnezeu pentru a ajuta pe cineva să înțeleagă ce înseamnă să guști și să vezi ce bun este Dumnezeu?

4. ILUSTREAZĂ!

1. Distribuie din nou, fiecărui membru al grupei, câte o foaie de hârtie având desenat pe ea un copac. Apoi, cere-le tuturor să deseneze pe copac roade care să reprezinte faptele bune pe care cred că le-a pregătit Dumnezeu pentru ei, ca să le împlinească.
2. Descrie schematic o relație cu Dumnezeu reală, vie. Ce experiențe ar trebui să faci în săptămâna care urmează pentru a cunoaște puterea lui Dumnezeu în viața ta? Lista următoare este inspirată din *Mărturii*, vol. 5, de Ellen G. White, pag. 221 și 222:
  - a. Ascultă avertizările și îndemnul Duhului Sfânt.
  - b. Depune eforturi stăruitoare pentru a primi moștenirea cerească.
  - c. Fă orice sacrificiu care este necesar pentru a-ți dezvolta un caracter ca al Domnului Hristos.
  - d. Împacă-te cu Dumnezeu.
  - e. Acționează pe baza făgăduințelor lui Dumnezeu.
  - f. Părăsește calea pe care Dumnezeu ți-a interzis să mergi.
  - g. Folosește refugiul pe care ți l-a oferit Dumnezeu.
  - h. Aplică remedii oferite de Dumnezeu pentru păcat.
  - i. Tăgăduiește-ți eul și urmează exemplul Domnului Hristos atât în vremuri bune, cât și atunci când treci prin necazuri și prin încercări.
3. Deoarece Domnul Hristos cere puterea creierului și a mușchilor tăi și timpul tău, cum vei putea recunoaște prioritățile cerințelor Sale în această săptămână în lucrarea ta?

„Noi trebuie să fim martori pentru Dumnezeu nu numai prin predicarea adevărului, nu numai prin distribuirea de literatură. Să ne amintim că o viață trăită asemenea lui Hristos este argumentul cel mai puternic ce poate fi adus în favoarea creștinismului și că un caracter de mică valoare face mai mult rău în lume decât caracterul unui om lumesc.” – Ellen G. White, *Mărturie pentru biserică*, vol. 9, pag. 21.

„Însemnul creștinismului nu este o insignă exterioară și nici purtarea unei cruci sau a unei coroane, ci este ceea ce se dă pe față ca rezultat al unirii dintre om și Dumnezeu. Prin puterea harului Său, manifestat în transformarea caracterului, lumea trebuie să fie convinsă că Dumnezeu Și-a trimis Fiul ca Răscumpărător al ei. Nicio altă influență care poate înconjura sufletul omenesc nu are o asemenea putere, ca influența unei vieți lipsite de egoism. Cel mai puternic argument în favoarea Evangheliei este un creștin iubitor și demn de a fi iubit.” – Ellen G. White, *Divina vindecare*, pag. 470.

Întrebări pentru discuție:

1. Citiți și discutați în cadrul grupeii răspunsurile pe care le-ați dat la întrebarea din studiul de duminică, referitoare la modul în care ați cunoscut personal bunătatea lui Dumnezeu, „facerea de bine” din partea Sa.
2. Care sunt câteva căi practice prin care putem, ca indivizi sau ca biserică, să manifestăm și să le descoperim altora bunătatea lui Dumnezeu? Este cunoscută biserica ta, în localitatea în care trăiești, pentru „facerea de bine”? Dacă ar fi ca biserica să se mute din acel loc, oamenii care locuiesc în vecinătate i-ar simți lipsa?
3. Biblia spune că Legea lui Dumnezeu este bună. Și noi știm că așa este. Atunci, cum poate fi ea folosită ca ceva rău? Care sunt câteva moduri în care Legea poate fi folosită greșit și care sunt consecințele triste ale unei astfel de folosiri greșite?
4. Meditează asupra acestei vechi dileme filozofice: Ceva este considerat bun pentru că Dumnezeu spune că este bun, sau Dumnezeu îl consideră bun pentru că acel lucru este deja bun?
5. Discutați, în cadrul grupeii, pasajul din Luca 18,18.19. Ce spune Isus aici? Cum trebuie să înțelegem cuvintele Sale?

Tragedia schimbată în bucurie

„Am fost devastați când am primit vestea că fiul nostru, Emerson, student la medicină în Bolivia, a fost diagnosticat cu schizofrenie”, a spus mama lui, Marlene. „L-am adus înapoi în Brazilia și l-am dus la cei mai buni doctori, dar aceștia ne-au spus că Emerson are cel mai grav tip de schizofrenie și că nici cu medicamente nu va putea să mai ducă o viață normală.”

„Fiul nostru era un student promițător, dar acum aproape că nu mai avem curajul să îl lăsăm singur”, a spus tatăl lui, Enrique. „Intră în panică atunci când suntem plecați, chiar și pentru puțin timp, și nu se simte bine în locurile publice. Cea mai mare parte a timpului stă în casă, cu excepția zilei de Sabat, când merge cu noi la biserică.”

Atunci când Emerson s-a îmbolnăvit, Marlene s-a pensionat mai devreme, renunțând la cariera de profesoară, pentru a putea avea grijă de fiul ei bolnav. „M-am rugat să pot afla cum aș putea să folosesc boala fiului meu pentru a-L slăvi pe Dumnezeu”, a spus Marlene. „Și Dumnezeu mi-a răspuns într-un mod minunat.”

„Emerson L-a iubit dintotdeauna pe Dumnezeu”, a adăugat ea. „Îi plăcea să conducă servicii de închinare, așa că am decis să invităm niște oameni pentru a face un mic grup care să studieze Biblia și să se roage. Cei mai mulți dintre cei care vin sunt medici de la spitalul din apropiere; câțiva sunt profesori, iar alții, vecini. Și lucrarea aceasta merge bine. Emerson se simte binecuvântat în timpul acestor întâlniri, iar noi putem ajunge la oameni care nu îl cunosc pe Dumnezeu și cărora le putem vorbi despre El și despre dragostea Lui. Deja am pierdut numărul celor care au fost conduși la Isus prin mica noastră lucrare cu grupe de studiu.”

„Știm că nu Dumnezeu ne-a îmbolnăvit fiul. Dar El a schimbat tragedia noastră într-o binecuvântare, încredințându-ne o lucrare de slujire chiar acasă. Acum avem două grupe de studiu – cu una avem întâlnire sâmbăta după-amiaza, iar cu cea de-a doua, luni seara”, a spus Enrique.

„Oamenii nu încetează să vină aici nici după ce au fost botezați”, explică Marlene. „Ei continuă să participe și să ne ajute la menținerea grupului. Însă de cele mai multe ori nu vin singuri, ci aduc cu ei prieteni care au probleme sau care nu îl cunosc pe Isus.”

Enrique și Marlene îi îndeamnă pe toți să își găsească un loc de slujire, care să corespundă situației lor specifice și talentelor lor. Lucrarea în grupe mici este o metodă de slujire eficientă în multe țări.

Marlene și Enrique Tavares da Silva își împărtășesc credința în Belen, Brazilia.